

Ο ΥΠΟΛΟΧΑΓΟΣ ΒΟΝΕ

Μυθιστορία ΕΚΤΩΡΟΣ ΜΑΛΩ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

[Συνέχεια]

ΙΑ'

Ἡ ἱστορία αὐτὴ τοῦ Γοδαγιέρ ἐκίνησε τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Βονέ.

Τὴν πρωΐαν τῆς ἐπαύριον ὅτε ὁ στρατιώτης προσῆλθεν ἵνα ἐκτελέσῃ τὴν συνήθη του ὑπηρεσίαν, τὸν ἠρώτησε :

— Διατί λοιπὸν ἐφυγες χθὲς ὡς κλέπτης ὅταν μὲ εἶδες ;

Ὁ Γοδαγιέρ ὅστις ἐψήκτριζε κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν ἐπενδύτην, ἀφῆκε νὰ καταπέσῃ ἡ ψήκτρα χαμαί. εἶτα θέλων νὰ τὴν ἀναλάβῃ παρήτησε καὶ τὸν ἐπενδύτην κατ' ἀρχὰς ὁ Βονέ τὸν ἐπέπληττε δι' αὐτάς του τὰς ἀδεξιότητάς, ἀλλ' ὁ πτωχὸς νέος τοιαύτης ἤτο κατασκευῆς ὥστε ὅσῳ πλέον τὸν ἐπέπληττε τις, τόσον καθίστατο ἀδεξιώτερος.

— Δὲν εἶχες λόγον νὰ φύγῃς, ἐξηκολούθησεν ὁ Βονέ, ἡ κυρία Ριβώ μοι εἶπεν ὅτι σοὶ ἀνεγίνωσκεν αὐτὰ ὑποὺ γράφουν τὰ μανδύλιά σου, τὸ πρᾶγμα δὲν εἶνε κακόν, ἐξ ἐναντίας.

Αἱ εὐμενεῖς αὐταὶ λέξεις ἐπήνεγκον γαλήνην τινὰ εἰς τὸν Γοδαγιέρ ὅστις ἀνεζήτη τὴν ὑποκάτω καθίσματος πεσοῦσαν ψήκτραν χωρὶς νὰ δύναται νὰ τὴν ἀνεύρῃ, ἕως οὗ τέλος ἐπέτυχε νὰ θέσῃ χεῖρα ἐπ' αὐτῆς.

— Δὲν πηγαίνει λοιπὸν εἰς τὸ σχολεῖον ; ἐξηκολούθησεν ὁ Βονέ.

— Πάω, ὑπολοχαγέ μου.

— Τότε, διατί δὲν μανθάνεις ν' ἀναγινώσκῃς ;

— Δὲν μπορῶ.

— Πῶς, δὲν ἠμπορεῖς ;

Ὁ Γοδαγιέρ ἐδίστασε πρὸς στιγμήν, πορφυρωθεὶς ὅλος, εἶτα καταβάλλων ὅλον του τὸ θάρρος :

— Στὴν ἀρχή, εἶπε, πάω καλὰ ὅπως κ' οἱ ἄλλοι, μὰ ὅταν προχωροῦν στῆς μεγάλαις λέξεσι, μοῦρχειτ' ὁ ἰδῶτας στὸ μέτωπο, στὰ χεῖρα, δὲν μπορῶ πλέον τίποτα νὰ πῶ, βλέπω τὰ γράμματα καὶ χορεύουν μπροστὰ στὰ μάτια μου.

Ἰδέα τις διήλθε τὸ πνεῦμα τοῦ Βονέ.

— Ἄν σ' ἐμάνθανον ἐγὼ ν' ἀναγινώσκῃς.

Ἡ σύγχυσις τοῦ στρατιώτου κατέστησεν αὐτὸν ἀναυδόν.

— Ὡ ! ὑπολοχαγέ μου, ἐτραύλισε.

— Δὲν θέλεις ;

— Θέλω, μὰ . . . θὰ μπῆτε σὲ μεγάλο μπελά.

— Αὐτὸ ἀφορᾷ ἐμὲ θὰ προοδεύσης, ἂν φανῇς ἐπιμελής.

Ὁ Γοδαγιέρ ἤρχισε νὰ γελᾷ σιωπηλῶς ἐξ εὐχαριστήσεως, τὸ στόμα ἔχων ἠνεωγμένον ἐν σχήματι Θ, τοὺς ὀφθαλμοὺς προβάλλοντάς ἀπὸ τὰς κόγχας των.

— Εἶσαι εὐχαριστῆμένος ;

— Βεβαιότατα ὑποσάφητε μαθαίνει

κανεῖς στὸ σύνταγμα· στὴν ἀρχὴ δὲν εἶχα τίποτα στὸ νοῦ μου, μὰ σὰν βλέπῃ κανεῖς τοὺς ἄλλους τοῦρχονται ἡ ἰδέαι· πόσοι ἄλλοι θὰ ἦτανε σὰν κ' ἐμένα στὴν ἀρχὴ καὶ εἶνε τώρα λοχίες.

— Καλὰ, ἐλθέ αὔριον εἰς τὰς τρεῖς.

Ἡ ἐπαύριον ἦτο σάββατον, ἡμέρα συναθροίσεως παρὰ τῇ κυρίᾳ Βοσμωρῶ, καὶ ἡ τρίτη ἦτο ἡ ὥρα καθ' ἣν μετέβαινον ἐκεῖ οἱ κεκλημένοι.

Ἄν κατὰ τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν ἐκείνην εἶδε μάθημα εἰς τὸν ὑπρέτην του δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπήγχιενεν εἰς τῆς κυρίας Βοσμωρῶ.

Εἰς τὰς τρεῖς παρὰ δέκα τῆς ἐπαύριον ὁ Γοδαγιέρ ἐφθασεν εἰς τοῦ ὑπολοχαγοῦ του ὅν εὔρε βηματίζοντα κατὰ μῆκος καὶ πλάτος τοῦ θαλάμου του.

— Ἄ ! ἤλθες λοιπὸν ! Εἰς ἔργον λοιπὸν τὸ μάθημα εἶπε διὰ τόνου νευρικοῦ ἠκιστα καταλλήλου ὅπως ἐγκαρδιώσῃ τὸν λίαν συγκεκινημένον ἤδη στρατιώτην.

Ὁ Βονέ ἠνέωξε βιβλίον, ἀλλ' ὁ Γοδαγιέρ ἐξήγαγεν ἄλλο τοιοῦτο ἀπὸ τοῦ θυλακίου του, ἐν ὥραϊον καινουργές Ἀναγνωσματάριον τὸ ὁποῖον πρὸ μικροῦ μόλις εἶχεν ἀγοράσει.

— Ἐφερα τὸ βιβλίό μας, εἶπε περιδεῶς, διότι κατὰ τὴν ἰδέαν του ἐν μόνον ἦτο τὸ βιβλίον ἐφ' οὗ ἠδύνατό τις νὰ μάθῃ ν' ἀναγινώσκῃ.

— Ἄς ἀρχίσωμεν. Γνωρίζεις τὰ γράμματα ;

— Ναί, ὑπολοχαγέ μου, νομίζω πῶς τὰ ξέρω.

— Ἰδόμεν.

Καὶ ὁ Βονέ τῷ ὑπέδειξε πολλὰ στοιχεῖα, ἅτινα ὁ Γοδαγιέρ ἀπήγγειλεν ἁλανθάτως καὶ ἄνευ ἐνδοκωμῶν.

— Καλὰ, προχωρεῖ τώρα.

Ὁ Γοδαγιέρ προσεπάθησε νὰ προχωρήσῃ, ἀλλὰ δὲν διήνυσε πολὺ διάστημα.

— Ὁ Ρεναῖος εἶ...

Καὶ ἐσταμάτησεν.

— Εἶνε δ, εἶνε ε, εἶπεν ὁ Βονέ.

— Τὸ βλέπω καλὰ . . . δ, ε, ἐτραύλισεν ὁ θεράπων.

Τὴν στιγμήν ἐκείνην τρεῖς ὥραι ἐσήμαινον εἰς τὸ ὁρολόγιον γείτονος μοναστηρίου, καὶ ὁ Βονέ, γαλήνιος καὶ ὑπομονητικὸς μέχρι τῆς στιγμῆς αὐτῆς, ἐπληξεν διὰ τῆς πυγμῆς του τὴν τράπεζαν.

— Εἶδε, εἶδε, ἀνέκραξεν, εἶδε· ἐπανάλαιβε το ἐξ ἀρχῆς.

Ἄλλ' εἰς μάτην. Τὴν λέξιν «Ρεναῖος» ἦν καλῶς εἶχεν ἀναγνώσει ὁ Γοδαγιέρ, δὲν ἠδυνήθη νὰ τὴν ἀναγνώσῃ ἐκ νέου.

— Θέλεις νὰ γελᾷς μαζί μου, εἶπεν ὁ Βονέ διὰ φωνῆς ἐξηρησιμένης, μὲ κάμνεις νὰ δαπανῶ τὴν ὥραν μου καὶ στέκεσαι χάσκων. «Ὁ Ρεναῖος εἶδε τὴν σελήνην !» ἐμπρὸς λοιπὸν.

Τὰ πάντα ἀπέβησαν εἰς μάτην ὁ Γοδαγιέρ ἀπέμεινε καθιδρώς καὶ παραλελυμένος, ἀδυνατῶν πλέον ν' ἀρθρώσῃ λέξιν.

Καὶ βλέπων αὐτὸν ὁ Βονέ εἰς τοιαύτην κατάστασιν :

— Θὰ ἐπανεῖλθῃς αὔριον, εἶπε κατευναζόμενος, διὰ τόνου σχεδὸν φιλοσόφου, σή-

μερον εἶμαι παραγμένος, δὲν ἔχω διάθεσιν, αὔριον σοὶ ὑπόσχομαι τὸ μάθημα θὰ ὑπάγῃ καλὰ.

Ἐνῷ ὁ Γοδαγιέρ ἔβαινε τεταραγμένος πρὸς τὴν θύραν, ὁ Βονέ ἐζώσθη μετὰ σπουδῆς τὸ ξιφὸς του, ἐφόρεσε τὸ πιλίκιον του καὶ ἐν διαστήματι ὁκτὼ μόλις λεπτῶν ἐυρέθη πρὸ τῆς θύρας τῆς κυρίας Βοσμωρῶ.

Ἐνῷ περιέμενε νὰ τῷ ἀνοίξουν, ἤκουσε προερχομένης ἄνωθεν τοῦ τοίχου τὰς φωνὰς τῶν παικτῶν οἵτινες ἤδη ἦσαν συνηθροισμένοι ἐν τῇ αὐλῇ.

Ἡ ἀφιξίς του δὲν διέκοψε ποσῶς τὴν πορείαν τοῦ παιγνιδίου, ἀλλ' ὅτε ἐχαιρέτησε τὴν κυρίαν Ἀμιλῶ καὶ τὴν κυρίαν Βοσμωρῶ, ἡ Ἰουλιανὴ τῷ ἐνευσε νὰ μεταβῇ παρ' αὐτὴν.

— Ἐμάθομεν τὴν ἐπάνοδόν σας, τῷ εἶπε φιλικῶς, καὶ ὁπόταν δὲν σὰς εἶδομεν ἠπορήσαμεν τί σὰς ἠμπούδιζε τοῦ νὰ ἔλθῃτε. Ἐταξιδεύσατε καλῶς :

— Μάλιστα, σὰς εὐχαριστῶ.

Μετὰ τὴν Ἰουλιανήν, ἡ Ἀννέτα ἠθέλησε καὶ αὕτη νὰ τῷ ἀποτεινῇ λέξεις τινάς, καὶ ἀπῆκε τὸν Δερόδην ὅστις ἦτο σύντροφός της εἰς τὸ παιγνίδιον νὰ περιμένῃ, πρὸς ἄκρην του ἀπαρέσκεικαν.

— Δεσποινίς, εἶνε ἡ σειρά σας.

— Ἐφθασα.

Καὶ δὲν ἔσπευσε νὰ ὑπακούσῃ εἰς τὴν πρόσκλησιν διότι δὲν ἠθελε διὰ τῶν εὐπειθῶν τρόπων μόνον νὰ συνεκράτει τὸν Δερόδην ἐχρειάζετο ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν καὶ μικρά τις δυσარέσκεικα, καὶ ὀλίγη ζηλοτυπία.

Ὁ συμπαίκτης τῆς Ἰουλιανῆς ἦτο εἰς νεσελθῶν τὸν ὁποῖον ὁ Βονέ δὲν ἐγνώριζεν.

Ὑψηλός, μελαγχροινός, μὲ μαύρην βοστρυχὴν κόμην ἐπὶ ὠραίας μορφῆς κανονικῆς, ὑπὲρ τὸ δέον ἴσως καὶ ὠραίας καὶ κανονικῆς κομψῶς ἐνδεδυμένος καὶ μετ' ἐξεζητημένης μάλιστα φιλοκαλίας, μὲ φαῖον πανταλόνιον, μαύρην ρεδιγκόταν κομψωμένην καὶ κυανοῦν ἀπλαζωτὸν λαιμοδέτην, εἶχε καὶ τὸ ὕψος ἄμα ὑψηλόφρον ὀλίγον, ὡς ἠδύνατό τις νὰ συμπεράνῃ ἐκ τῆς στάσεως τῆς κεφαλῆς καὶ τῶν μεμετρημένων του κινήσεων, ἀναρμύστων πρὸς εἰκοσιπενταετῇ ἢ εἰκοσιεξαετῇ νέον.

Ἦτο ἐπὶ πλέον παρασημοφορημένος. Ἀλλὰ μεθ' ὅλον τὸ ἐπιδεικτικόν του, ἐπαίξεν ἐν τούτοις κάλλιστα τὸ λὼν-τεννίς πλήν μετὰ τινος ὑπεροφίας ἐνοχλητικῆς, διὰ τὸν Βονέ τοῦλάχιστον, ὅστις ἐσκέπτετο τίς ἄρα νὰ ἦτο οὗτος πρὸς τὸν ὁποῖον τόσῃν ἐπεδείκνυναν ὁ ἐπαρχὸς μέριμναν.

Ἠρώτησε τὸν Βεζὶν ὅστις, μὴ ἔχων οὗτος λόγους ν' ἀνησυχῇ διὰ τὸν νεσελθόντα αὐτὸν ἐπισκέπτῃν, ἐγνώριζε μόνον ὅτι, εἰσῆχθη παρὰ τοῦ ἐπάρχου καὶ ὅτι ἐκαλεῖτο κ. Ζακτά.

Ἄλλ' ὁ κ. Ραζελίνης παρέσχε πλείονας ἐπεξηγήσεις.

Καὶ οὗτος ἀνησύχει διὰ τοὺς νεωστὶ προσερχομένους, διότι μολοντί αἱ περὶ γάμου ἐλπίδες του δὲν ἔτυχον καλῆς ὑποδοχῆς οὔτε παρὰ τῇ Ἰουλιανῇ οὔτε παρὰ τῇ Ἀννέτᾳ, δὲν ἀπεθαρρύνετο ποσῶς καὶ ἠλπιζεν ὅτι μίαν τῶν δύο ἀδελφῶν θ' ἀπέλθῃεν εἰς τὸ νὰ τὸν συζευχθῇ, ἀπλῶς διότι παρευρίσκετο ἐκεῖ.

— 'Ερωτάτε διὰ τὸν κύριον, ἀπήντησε παρεμβαίνων. 'Εγὼ θὰ σὰς πληροφωρήσω περὶ τούτου, ἂν τὸ πρᾶγμα σὰς ἐνδιαφέρει.

— Τὸν εὗρισκω ἀσυνήθους διὰ τὴν Φεργιαδὸν κομψότητος.

— Καὶ ἐκ τῆς κομψότητός του αὐτῆς συμπεραίνετε ὅτι εἶνε ;...

— Τίποτε δὲν συμπεραίνω.

— Λοιπόν, πηγαίνωμεν εἰς τὴν στοὰν ὅπου δυνάμεθα νὰ συνερμυλίσωμεν ἀνέωτερον, καὶ θὰ σὰς εἶπω τὰ κατ' αὐτόν.

'Εκάθισαν, καὶ ὁ Βονὲ ἐτοποθετήθη εἰς τρόπον ὥστε νὰ βλέπῃ τοὺς παίκτας τοῦ λῶν-τεννίς.

— 'Αποποιεῖσθε ν' ἀπαντήσετε εἰς τὸ αἰνίγμα τὸ ὁποῖον σὰς πρότεινα ;

— Δὲν εὗρισκω τί ν' ἀπαντήσω.

— Λοιπόν ! τὸ κομψὸν αὐτὸ ὑποκείμενον εἶνε ἀπλούστατα καθηγητῆς τὸν ὁποῖον ὁ Μωπέκ εἰσήγαγεν ἐν τῇ οἰκίᾳ ἵνα τὸν καταστήσῃ σύζυγον τῆς δεσποινίδος Δερᾶ.

Ὁ Βονὲ ἔμεινεν ἀπαθὴς ὑπὸ τὸ ἐταστικῶς ἐπ' αὐτοῦ προσηλωμένον βλέμμα.

— Καθηγητῆς, εἶπεν.

— "Α ! σεῖς φαντάζεσθε, βλέπω, τὸν καθηγῆν ὑπὸ τὸν ἀρχαῖον του τύπον, ὅπως τὸν παριστοῦν οἱ χρονογράφοι καὶ οἱ μυθιστοριογράφοι, ἀδέξιον, κακοενδεδυμένον καὶ ξηρὸν σχολαστικόν, ἀλλ' ὁ κόσμος προσδεύει, αὐτὸς τὸν ὁποῖον βλέπετε εἶνε καθηγητῆς τῆς ἐποχῆς, εὐλύγιστος, ἐπιδέξιος καὶ πλέον ἢ φιλόκαλος τὴν περιβολήν. "Ας ἀφῆσωμεν δὲ κατὰ μέρος τὰς ὑπερόχους του ἀξιώσεις. Ἐχει μεθόδους ὅσων οὐδεὶς ἄλλος ἀσφαλεῖς πρὸς λύσιν παντός κοινωνικοῦ προβλήματος, πρὸς λύσιν ἀποριῶν θεολογικῶν, πολιτικῶν, ἱστορικῶν, ἐπιστημονικῶν, στρατιωτικῶν κ.λ.π. Συζητήσατε μαζὺ του περὶ στρατιωτικῆς διοργανώσεως, θὰ σὰς προσκολληθῇ, ὅπως θὰ προσκολληθῇ καὶ εἰς ἐμὲ ἂν τῷ ἠμιλήσω περὶ οἰκονομικῶν. Ἡ μέθοδος, κύριε, ἡ μέθοδος ἡμεῖς στερούμεθα μεθόδου, αὐτὸς ἔχει ἰδικὴν του τοιαύτην, εἶνε τοῦτο τὸ προνόμιόν του.

— Καὶ ποῦ εἶνε καθηγητῆς ;

— Εἰς Γρενόβλην, εἰς Νανσύ, μήπως καὶ

ἐγὼ γνωρίζω ; εἰς τι πανεπιστήμιον ὅπου ἀγνοῶ καὶ ἐγὼ τί διδάσκει, διότι τὰ πάντα διδάσκει. Λέγων ὅτι διδάσκει, ἀκριβέστερον θὰ ἐξεφραζόμεν ἂν ἔλεγον μᾶλλον ὅτι εἶνε διωρισμένος ὅπως διδάσκη, διότι ποτὲ νομίζω δὲν ἐπάτησε τὸν πόδα εἰς τὸ πανεπιστήμιον ἐνθα ἀνήκει, ὡς ἐκ τῶν ἀποστολῶν δι' ὧν τὸν ἐπιφορτίζουν εἰς Ἑλλάδα, Μικρὰν Ἀσίαν, Γερμανίαν, Παρίσιους, πράγματι δὲ περιστρέφεται περὶ τὸ Ἰνστιτούτον τῆς Δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, εἰς ὃ παρέχει παντοειδεῖς ἐκδουλεύσεις. Αἱ ὑπηρεσίαι του αὐταὶ τῷ καλοπληρώνονται, διότι κερδίζει ἐξ ἡ ὀκτῶ χιλιάδες φράγκων κατ' ἔτος καὶ ἐν ἡλικίᾳ εἰκοσιῆς ἐτῶν ἐπαραιοφωρήθη. Σεῖς ὅστις εἴθετε τριακοντούτης, καὶ τσακίς ἐρριφσκινδυνεύσατε τὴν ζωὴν σας, κερδίζετε δύο χιλιάδες τετρακόσια φράγκα, καὶ θὰ ἐπιτύχητε κανέν παράσημον μετὰ ἐξαετιᾶν, ἂν ἡ τύχη σας εὐνοήσῃ. Ἰδοὺ ὁ νέος διδάκτωρ, πολὺ ὀλίγον ὁμοιαζὼν ὡς βλέπετε πρὸς τὸν παλαιόν, καὶ γνωρίζων τῇ ἀληθείᾳ καλῶς νὰ ἐπωφεληθῇ τῆς πολιτικῆς.

— Πῶς ἦλθεν ἐδῶ ; ἠρώτησεν ὁ Βονὲ πολὺ μᾶλλον ποθῶν νὰ μάθῃ τὰ ἀμέσως ἐνδιαφέροντα αὐτόν ἢ ν' ἀκούῃ γνῶμας ἀφηρημένας.

— Ἦλθε διότι ἦλθε, καὶ ὁμολογουμένως τὸ μέρος εἶνε ἀρκετὰ τιμητικόν δι' αὐτόν. Ὁ κύριος αὐτός ὅστις ἂν ἦναι κατὰ τι τέλειος ἀριστοκράτης δὲν εἶνε εἰμῆ ὡς πρὸς τὴν περιβολήν του, εἶνε υἱὸς τῆς ραπτρίας ἀσπρορροῦχων τοῦ γυμνασίου μας, καὶ ὅτι προόδους ἔκαμε τὰς ὀφείλει εἰς τὴν ἰδίαν του ἰκανότητα. Μὲ τὰς ἐπιτυχίας, τῷ ἐπῆλθεν ἡ φιλοδοξία, ἡ τῆς πολιτικῆς καὶ ἡ τῆς περιουσίας. Ὁ Μωπέκ, ὅστις γνωρίζει νὰ ὁσφραίνεται τοὺς ἀνθρώπους τοῦ μέλλοντος ἀπὸ τῶν ὁποίων θὰ δυνηθῇ ἀργότερον νὰ ὑποστηρίχῃ, τῷ ὑπέσχεθη τὴν πραγματοποίησιν ἀμφοτέρων τῆς πολιτικῆς, καθιστῶν αὐτὸν βουλευτὴν ἐνταῦθα, καὶ τῆς περιουσίας, καθιστῶν αὐτόν σύζυγον τῆς Ἰουλιανῆς. Ἰδοὺ διατὶ ὁ ὥραιος Ζακτὰ εἰσῆχθη εἰς τῆς κυρίας Βοσμωρῶ, καὶ παίζει τὸ

λῶν-τεννίς μετόσση κομψότητα... ὑπέροχον. Παρ' ὀλίγον νὰ λησμονήσω καὶ μίαν λεπτομέρειαν ἀρκετὰ χαρακτηριστικὴν διὰ τὴν ἀκριβέστεραν ἀπεικόνισίν του. Ἀντὶ νὰ συγκατακτῇ μετὰ τὴν καλὴν του μητέρα, τὴν ὁποίαν θὰ ἐπλήρου χαρὰς, διαμένει εἰς τὰ εὐρύχωρα διαμερίσματα τοῦ ἐπαρχείου.

IB'

Πλέον ἢ ἀπαξ, ἀφ' ὅτου ἡγάπα τὴν Ἰουλιανήν, ὁ Βονὲ εἶχε προῖδει τὴν ἐπέλευσιν νέου τινὸς προσώπου τοῦ ὁποῖον ἤρκει νὰ παρυσιάζετο ἵνα ἐθριαμβεύειν.

'Αλλ' ὅπως οἱ γινόμενοι προφῆται κακῶν δι' ἑαυτοὺς παρεδέχθη τὸ πιθανόν τοῦ πράγματος εἰς μέλλον ἄριστον καὶ μεμακρυσμένον. Ἐγνώριζεν ὅτι ἡμέραν τινὰ ἡ Ἰουλιανὴ θὰ καθίστατο ἡ σύζυγος ἄλλου, καὶ ἐν τούτοις ἡσθάνετο εὐχαρίστησιν εἰς τὸ νὰ τὴν βλέπῃ τοῦλάχιστον.

'Αλλ' ἰδοὺ ὅτι ἡ ὥρα αὐτὴ ἤτις ἐφάνετο μεμακρυσμένη εἶχεν ἤδη ἐπέλθει.

'Αποχωρισθεὶς τοῦ κ. Ροσελίν, ἐπέστρεψεν εἰς τὴν αὐλήν ἐνθα ἐπαιζον, καὶ μετὰς χειρὰς ἡνωμένας ὅπισθεν τῆς ράχως, μετὰ ὅπως τὸ ὁποῖον προσεπαθεῖ νὰ καταστήσῃ ἀδιάφορον, ἐξήταζε τὸν Ζακτὰ ἀφοσιωμένον ὄντα εἰς τὸ παιγνίδιον τοῦ καὶ καταγινόμενον ν' ἀποκρούῃ διὰ τοῦ δικτύου τοῦ τὰς ἐλαστικὰς σφαίρας.

[Ἔπεται συνέχεια].

Κ.

ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟΝ

κ.Δ.Χον. Μεσολόγιον. Βιβλία καὶ φύλλα ἀπεστάλησαν.—κ. Ι. Β. Μανσοῦραν. Ἐνεγράφη συνδρομητῆς, φύλλα ἀπεστάλησαν φροντίσας διὰ τὴν συνδρομὴν, σὰς παρακαλοῦμεν.—κ. Στ. Σαρ. Σύρον. Αἰτηθέντα ἀπεστάλησαν: μᾶς ὀφείλετε ἀκούῃ δρ. 1.—κ. Ἀδελ. Μακ. Ἀλεξάνδρειαν. Ἐλήφθησαν φρ. χρ. 18. Αἰτηθέντα ἀποστέλλονται προσεχῶς.—κ. Ε. Κοντ. Λευκάδα. Ἐπιταγὴ ἐλήφθη: προσεχῶς γράφομεν φύλλα ἀποστέλλονται.—κ. Η. Τσολ. Πάτρας. Ἐπιταγὴ ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν. Αἰτηθέντα ἀποστέλλονται. Μᾶς ὀφείλετε ἔτι δρ. 2.—κ. Δ. Μάσ. Χανιά Κρήτης. Ἐλήφθησαν δρ. 5. Αἰτηθέν ἐξηκολούθη, δὲν εὗρισκεται. Φύλλα ἀπεστάλησαν.—κ. Ι.Δ.Τσ. Αἰδηψό. Πληρωμαρίας προσεχῶς.—κ. Π.Π. Γαργαλιάνους. Λαμβάνετε τακτικῶς τὰ «Ἐκλεκτά» ;

Bazar de la Havane

ΧΡ. ΑΓΓΕΛΙΔΟΥ

Πλατεία Ὁμονοίας. Οἰκία Πάγκα. καὶ Ὁδὸς Σταδίου, οἰκία Καλλιγᾶ

ΚΑΠΝΑ
ΣΙΓΑΡΕΤΑ

Ἀγρινίου, Λαμίας, Θεσσαλίας, Τουρκίας—Γενιτζέ.
Γενιτζέ (Αἰγυπτίου) ἐκάστη χιλιάς φράγκα 40. Μὲ δοκιμὴν.

ΠΟΥΡΑ Ὀλλανδίας, Γερμανίας, Ἀθάνας εἰς κουτία καὶ λιανικῶς.
Παρισίων καὶ Βιέννης ἐκ Κε-
κριμπαρίου, καὶ διάφοροι ἄλλαι

ΣΙΓΑΡΑ
ΠΙΠΙ

Τιμαὶ συγκαταβατικά.

Τὸ **Bazar de la Havane** ἀναλαμβάνει τὴν πώλησιν ΤΣΙΓΑΡΕΤΩΝ λιανικῶς διὰ τὸ Ἑσπερικόν, εἰς δὲ τὸ Ἑξωτερικόν, οἷα καθότι χωρὰς Εὐρώπης καὶ Τουρκίας, τὴν ἀποστολὴν δεμάτων **ΧΟΝΔΡΙΚῶΣ**. Ἡ τριακονταετής ἐργασία καὶ πείρα τοῦ καταστηματοῦ καὶ κατασκευαστοῦ κ. Ἀγγελίδου εἶνε ἡ μόνη ἀπόδειξις καὶ ἐγγύησις ὅτι μόνον εἰς τὸ **Bazar de la Havane** δύναται τις νὰ εὕρῃ τὰ περιφημότερα Ἑλληνικὰ καὶ Τουρκικὰ καπνὰ, διότι ὅλα τα εἶδη τῶν καπνῶν Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας ἐκλέγονται καὶ συμμιγνύονται μετὰ μεγάλῃς ἐπιτυχίας καὶ τέχνης ὑπὸ τοῦ ἰδίου κ. Ἀγγελίδου, καὶ ἐπομένως εἶνε τὰ μόνον καπνὰ.—πρὸ πάντων τὰ **Ἑλληνικὰ**—τὰ ὁποῖα ἔχουν γεῦσιν ἐξαισίαν καὶ γλυκύτην. Ὁ ἐπιθυμῶν λοιπὸν νὰ καπνίσῃ σιγάρων φυσικῶς εὐδὸς—ἰδίως Ἑλληνικόν—καὶ ὅχι τεχνικῶς, ὡς τὰ τῆς Τουρκίας (Ἀγισσελοῦ), ἂς ἀγοράζῃ σιγάρᾳ μόνον ἀπὸ τὸ

Bazar de la Havane

Κέρδος 30 ο/ο εἰς τοὺς ἐνδομύμους

ΚΑΣΜΙΡΙΑ ΚΑΣΜΙΡΙΑ ΚΑΣΜΙΡΙΑ
Εἰς τὰ καταστήματα

ΑΔΕΛΦΩΝ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗ

Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀθηνᾶς ἀριθ. 71, 73, 69 καὶ 59.

Ἡ πρόβλεψις τῶν ὁρατίων καμπίων τῆς ἐποχῆς, ἡ ποιότης τῶν χρωμάτων, ἡ στερεότης αὐτῶν, ἡ εἰσὶν ἐφαρμογὴ εἰς τοὺς ἐνδομύμους, τὸ ἀνεπίδεκτον παντὸς συναγωνισμοῦ, κινεῖν τὸν βαρβαρὸν τοῦ ἐπισκέπτου. Φαντασθετε εἰ ἔχει νὰ γείνῃ τώρα πού ἐκμίσθηναν τὰ νεότερα χειμερινὰ καμπίρια.

Δύο χιλιάδες σχεδίων καὶ χρωμάτων χειμερινῶν καμπίρων
30 ο/ο ὑπερέκδοτον τῶν ἄλλων καταστημάτων.

Μάλιστα, δὲν ὑπερέκδοτε, ὅστις ἀμφιβάλλει, δύναται νὰ προσέλθῃ εἰς ἅπλῃν ἐπισκοπὴν εἰσερχόμενος δὲν εὖναι γορὶς νὰ παραγγεῖλῃ ἐνδυμασίαν, χωρὶς νὰ ἀγοράσῃ καμπίριον τῆς ἐποχῆς, χωρὶς νὰ βαρβαρὴ τὴν πλουσιωτάτην συλλογὴν πολυμυμῆς λιανικῶς καὶ χονδρικῶς. Πρὸς τοὺς ἐκμίσθηναν καὶ ὑφάσματα Ἀμερικῆς κατὰ τὴν δι' ἐνδυμασίας χειμερινῶν ἀνδρῶν καὶ παιδίων, 25 μόνον ὁραχμαὶ ἐν κομφοτάτῳ ἀνδρῶν κοστούμιον. Ὅσα οἰκονομία !!!

Τὸ κέρδος ἐπὶ τῆς μεγάλῃς κατανάλωσως.

Εἰδοποιήσεις παντὸς εἶδους δεχόμεθα εἰς λίαν συγκαταβατικὰς τιμὰς.